

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไทลื้อ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยขอสรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ตามลำดับต่อไปนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การดำเนินการวิจัย
5. สรุปผลการวิจัย
6. อภิปรายผลการวิจัย
7. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไทลื้อ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไทลื้อ ก่อนเรียนและหลังเรียน

3. เพื่อเปรียบเทียบความตระหนักรู้ในท้องถิ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไทลื้อ ก่อนเรียนและหลังเรียน

4. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไทลื้อ

สมมติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไทลื้อ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไทลื้อ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. ความตระหนักรู้ในท้องถิ่นของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไทลื้อ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
4. นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไทลื้อ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ มีระดับความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากขึ้นไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี 4 ชนิด ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไทลื้อ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 6 แผน ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนเท่ากับ 4.41 อยู่ในระดับมาก

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไทลื้อ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 40 ข้อ เพื่อใช้เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน มีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.24–0.62 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.24–0.65 ค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบ เท่ากับ 0.89

3. แบบวัดความตระหนักรู้ในท้องถิ่นของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไทลื้อ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 20 ข้อ

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไทลื้อ จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 20 ข้อ

การดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนกุสุมาลัยวิทยาคม จำนวน 34 คน โดยดำเนินการทดลองตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ก่อนทำการทดลองสอนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไทลื้อ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยทำการปฐมนิเทศแนวทางการจัดการเรียนรู้ ชี้แจงให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการดำเนินการสอนทราบถึงแผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ทุกคนเข้าใจตรงกัน และปฏิบัติกิจกรรมได้ถูกต้อง

2. ทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ก่อนเรียนจำนวน 40 ข้อ

3. จัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไทลื้อ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 6 แผน ใช้เวลา 18 ชั่วโมง

4. หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไทลื้อ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สิ้นสุดลง ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ชุดเดิมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มาทดสอบหลังเรียน วัดความตระหนักรู้ในท้องถิ่นและวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไทลื้อ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำผลการทดลองมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติดังนี้

5.1 หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.2 การหาค่าสถิติที่ใช้ในการหาค่าคุณภาพเครื่องมือ

5.2.1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไทลื้อ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 75/75 วิเคราะห์โดยใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ E_1/E_2

5.2.2 หาค่าคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไทลื้อ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

5.2.3 หาค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไทลื้อ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แบบวัดความตระหนักรู้ในท้องถิ่น และแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

5.2.4 หาค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้สูตรของบุญชม ศรีสะอาด

5.2.5 วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยวิธีคำนวณของ Kuder-Richardson โดยใช้สูตร KR_{20}

5.3 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

5.3.1 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไทลื้อ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 75/75 วิเคราะห์โดยใช้สูตร E_1/E_2

5.3.2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการทดสอบค่าที (t – test แบบ Dependent Samples) กรณีกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน

5.3.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความตระหนักรู้ในท้องถิ่น ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยคำนวณหาค่าที กรณีกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน

5.3.4 วิเคราะห์หาระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไทลื้อ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไทลื้อ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไทลื้อ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.82/78.31 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 75/75

2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไทลื้อ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า หลังการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไทลื้อ ทำให้ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจสูงขึ้น

3. ความตระหนักรักในท้องถิ่นของนักเรียนหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไท่โล่ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยรวม มีความตระหนักรักในท้องถิ่นหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยมีความตระหนักรักในท้องถิ่นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$)

4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไท่โล่ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยรวม มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$)

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไท่โล่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไท่โล่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีพัฒนาการทางด้านความรู้ ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจดีขึ้น และมีประเด็นที่น่าสนใจมาอภิปราย ดังนี้

1. กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไท่โล่ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.87/78.31 ซึ่งมีความหมายว่า นักเรียนได้คะแนนจากการทดสอบหลังเรียนแต่ละกิจกรรม จำนวน 6 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 78.87 และได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนเสร็จสิ้น คิดเป็นร้อยละ 78.31 แสดงว่า กิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้

จากผลการวิจัยที่ปรากฏดังกล่าว แสดงว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นเรื่อง วิถีชีวิตไท่โล่ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยดำเนินการผ่านกระบวนการ ขั้นตอนในการจัดทำอย่างเป็นระบบและวิธีการที่เหมาะสม โดยมีผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ไวยากรณ์ และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผล ประเมินผล ตรวจสอบคุณภาพ ทำการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ในหัวข้อต่างๆ ซึ่งเนื้อหาที่

นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นเรื่องเกี่ยวกับท้องถิ่นที่ผู้เรียนคุ้นเคยและมีพื้นความรู้เดิมอยู่แล้วเพราะเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ที่นักเรียนพบเห็นหรือปฏิบัติได้จากประสบการณ์จริง เพียงแต่ยังไม่ละเอียดและถ่องแท้จึงทำให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ได้ง่ายช่วยให้สามารถคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้าในเรื่องที่อ่านได้อีกด้วยทำให้เกิดความท้าทายที่จะศึกษาเพิ่มเติม เกิดการเติมเต็มและต่อยอดความรู้ ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อนักเรียน ส่งผลให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในตนเองมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ พิทยา คำตาเทพ (2542, หน้า 66–68) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนภาษาอังกฤษที่ได้รับการพัฒนาอย่างเหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถและประสบการณ์ของนักเรียน ทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ดี เนื่องจากเนื้อหาท้องถิ่นเป็นความรู้เดิมและประสบการณ์ตรง ทำให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านที่เป็นภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ อำนาจ สมบัติยานุชิต (2552, หน้า 58) และงานวิจัยของ กรองทอง บุญพร้อม (2554, หน้า 56–58) ที่พบว่าการนำเนื้อหาท้องถิ่นมาจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนสามารถทำความเข้าใจเนื้อหาที่เรียนได้ง่ายโดยเกิดการเชื่อมโยงความรู้ใหม่ทางภาษาที่ได้รับกับความรู้เดิมที่มีอยู่ ซึ่งการพิจารณาคัดเลือกเนื้อหาที่เหมาะสมกับผู้เรียนนับเป็นสิ่งสำคัญที่สุด เพราะจะทำให้ผู้เรียนสามารถดึงเอาความรู้พื้นฐานที่สอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียนออกมาใช้เพื่อทำความเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น

2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไทโส้ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ข้อที่ 2 จากการเปรียบเทียบแสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการอ่านในระดับที่สูงขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้ออกแบบการเรียนรู้โดยนำเนื้อหาท้องถิ่นซึ่งเป็นเรื่องใกล้ตัวมาทำเป็นบทอ่านภาษาอังกฤษ ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่ครูผู้สอนฝึกให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ทักษะที่จำเป็นสำหรับการอ่าน โดยขั้นก่อนการอ่านนักเรียนได้รับการกระตุ้นให้เกิดความสนใจในเรื่องที่จะอ่าน โดยการนำเข้าสู่บทเรียนของครูผู้สอนเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนใช้ความรู้เดิมที่มีเตรียมความพร้อมสำหรับเรื่องที่จะอ่านได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ที่เป็นจำเป็นสำหรับบทอ่านเพื่อเป็นการปูพื้นฐานความรู้ ได้ฝึกการสำรวจเพื่อหาข้อมูลของบทอ่านเพื่อเป็นแนวทางในการอ่าน ได้ฝึกตั้งคำถามเพื่อทำให้การอ่านมีจุดมุ่งหมาย เมื่อนักเรียนมีความพร้อมแล้วจึงเริ่มการอ่าน ในระหว่างการอ่าน นักเรียนได้

อ่านบทอ่านอย่างละเอียดเพื่อตอบคำถามที่เกิดขึ้นก่อนหน้า พร้อมทั้งทำกิจกรรมที่ช่วยเพิ่มเติมความรู้และความเข้าใจให้มากขึ้น โดยมีเพื่อนร่วมชั้น และครูผู้สอนคอยให้ความช่วยเหลือ และคำแนะนำอย่างใกล้ชิด กิจกรรมที่ทำอย่างหลากหลายในชั้นนี้จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความชำนาญในการอ่าน เช่น การจับคู่คำศัพท์กับความหมาย การเรียงลำดับ การเลือกคำตอบถูก-ผิด การหาคำตอบจากเนื้อเรื่อง และในชั้นหลังการอ่าน นักเรียนจะได้ตรวจสอบความเข้าใจของตนเองเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านโดยการเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านจากการตอบคำถามและนำข้อมูลมาสรุปเป็นคำพูดของตนเองผ่านการแสดงความคิดเห็นกับเพื่อนในกลุ่มและเพื่อนร่วมชั้น โดยมีครูผู้สอนให้ความช่วยเหลือเช่นเคย จากนั้นจึงทำแบบทดสอบท้ายแผนเพื่อเป็นการตรวจสอบความเข้าใจอีกชั้นหนึ่ง ซึ่งขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นี้สอดคล้องกับแนวคิดของ สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532, หน้า 89-91) และสุมิตรา อังวัฒนกุล (2539, หน้า 178-179) ซึ่งได้แบ่งการจัดกิจกรรมการสอนอ่านออกเป็น 3 ระยะ นอกจากขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แล้วบทอ่านที่มีเนื้อหาสาระเป็นเรื่องใกล้ตัว เป็นประสบการณ์เดิมจะมีส่วนช่วยให้นักเรียนสามารถตีความในเรื่องที่เรียนได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทรจิรา กันธิลา (2548, หน้า 97-98) ได้พัฒนาบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษโครงการเกี่ยวกับเนื้อหาท้องถิ่น เพื่อเพิ่มพูนทักษะทางภาษา ทักษะชีวิตและความรู้เกี่ยวกับท้องถิ่น ผลการวิจัยพบว่าความสามารถทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนด โดยเฉพาะเมื่อนำเสนอโครงการทำให้เห็นถึงพัฒนาการของทั้ง 4 ทักษะได้อย่างชัดเจน ทั้งนี้เนื่องจากข้อมูลที่นักเรียนได้ค้นคว้าเป็นเรื่องใกล้ตัวทำให้เกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ญนภา บำรุงสุข (2553, หน้า 107) ได้พัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาในท้องถิ่นโดยบูรณาการกิจกรรมมุ่งเน้นปฏิบัติงานกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถทางการพูดของนักเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิสมัย ชุนไชย์ (2555, หน้า 58) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างแรงจูงใจและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย โดยใช้เนื้อหาเป็นประเพณีที่สำคัญของท้องถิ่น และอาหารพื้นเมือง ผลที่ได้คือ นักเรียนมีพัฒนาการในการเขียนภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับ ขนิษฐา สุวรรณประชา (2556, หน้า 71-72) ทำการวิจัยเรื่อง การใช้กลุ่มสืบค้นที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมความรู้ ความสามารถ

ในการเขียนภาษาอังกฤษและทักษะการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่าความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มสัปดาห์ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นหลังเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนด โดยมีการเชื่อมโยงความรู้ใหม่เข้ากับความรู้เดิมช่วยให้การเรียนรู้ดีขึ้น ซึ่งหากไม่มีความรู้เดิมก็เป็นการยากในการที่จะเรียนรู้และเข้าใจข้อมูลใหม่ที่ได้รับ

3. ความตระหนักรักในท้องถิ่นของนักเรียนหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไทลื้อ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยมีความตระหนักรักในท้องถิ่นสูงกว่าก่อนเรียน ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่นที่นักเรียนคุ้นเคยแต่ยังไม่มีความรู้ถ่องแท้ในเรื่องนั้น เมื่อได้รับข้อมูลเพิ่มเติมทั้งจากบทอ่านที่มีรูปภาพประกอบซึ่งจะทำให้เข้าใจเรื่องราวได้ง่ายขึ้น ได้ฟังเพลง ได้ดูวีดิทัศน์ ซึ่งเป็นเรื่องราวที่นักเรียนไม่เคยรู้มาก่อน รวมถึงการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียนที่เป็นชาวไทลื้อในการศึกษาและการเน้นย้ำให้เห็นคุณค่าของวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่นของครูผู้สอน ทำให้นักเรียนเกิดความรู้และตระหนักในคุณค่าของท้องถิ่นมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับมยุรี กาญจนานาพิเชษฐ์ (2554, หน้า 58) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า หลังเรียนด้วยบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นทำให้นักเรียนเกิดความรู้และตระหนักในคุณค่าและความสำคัญของแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นมากขึ้นและสอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ่งฤดี โกษาแสง (2556, หน้า 231) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง วิถีชีวิตชาวไทญ้อบ้านห้วยโสมบูนธ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่าหลังเรียนด้วยหลักสูตรสถานศึกษาที่พัฒนาขึ้น นักเรียนมีความตระหนักในคุณค่าของประเพณีท้องถิ่นตนเอง เกิดความภูมิใจ ได้รับการปลูกฝังค่านิยมการปฏิบัติที่ถูกต้องและมีจิตสำนึกที่ดี

4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไทลื้อ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยรวมมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไทลื้อหลังเรียนในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากการนำเนื้อหาท้องถิ่นใกล้ตัวเป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์กับนักเรียนอยู่แล้วจึงง่ายต่อการทำความเข้าใจ เพราะนักเรียนสามารถใช้

ความรู้เดิมที่มีในท้องถิ่นของตนเองเปรียบเทียบกับความรู้ใหม่ที่กำลังเรียนได้อย่างกลมกลืน นอกจากนี้เนื้อหาท้องถิ่นแล้วการใช้สื่อประกอบการเรียนรู้ที่สวยงามและหลากหลายน่าสนใจ ยังช่วยกระตุ้นและสร้างความสนใจของนักเรียนได้เป็นอย่างดีอีกประการหนึ่งที่ทำให้นักเรียน มีความพึงพอใจในการเรียนคือ กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนได้คิดและปฏิบัติเป็น กลุ่มซึ่งมีเพื่อนคอยให้คำแนะนำ ร่วมกับครูที่คอยให้คำปรึกษาและให้การช่วยเหลือ ซึ่งจะช่วย ส่งเสริมให้เกิดปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนกับนักเรียน ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการร่วมกิจกรรมและกล้าแสดงออกมากขึ้นสอดคล้องกับ งานวิจัยของ สกาว พิมพิรัตน์ (2551, หน้า 73) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การส่งเสริมแรงจูงใจ และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหา ท้องถิ่น พบว่า การเรียนเนื้อหาที่นักเรียนมีประสบการณ์เดิมอยู่แล้ว จะทำให้นักเรียนรู้สึก ค่อนข้างเคยและคิดว่าเป็นเรื่องที่ไม่ยากเกินไป จะทำให้นักเรียนอยากเรียนเรื่องเหล่านั้น สอดคล้องกับ เพ็ญนภา บำรุงสุข (2553, หน้า 107) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนา บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาในท้องถิ่นโดยบูรณาการกิจกรรมมุ่งเน้นปฏิบัติงานกับ กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหา ท้องถิ่น โดยการบูรณาการกิจกรรม อยู่ในระดับมากที่สุดเนื่องจากมีบรรยากาศในการ เรียนรู้เป็นไปอย่างผ่อนคลายและผู้เรียนมีความสุขในการเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ จรัส ภูพานนิล (2553, หน้า 95) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ด้วยบทเรียนที่เน้นเนื้อหาบริบทท้องถิ่นโดยใช้รูปแบบการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า หลังเรียนด้วยบทเรียนที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นนักเรียนมีความ พึงพอใจอยู่ในระดับมาก เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สนองต่อความต้องการและ ความสนใจของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีความสุขและสนุกต่อการปฏิบัติกิจกรรมทุกขั้นตอน สอดคล้องกับงานวิจัยของ กรองทอง บุญพร้อม (2554, หน้า 57-59) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โดยใช้เนื้อหา ท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ที่สนองต่อความ ต้องการของนักเรียนและมีบรรยากาศที่ส่งผลต่อความมั่นใจในการใช้ภาษา จะส่งเสริมให้ ผู้เรียนเรียนรู้ได้ดี

ดังนั้น จึงกล่าวโดยสรุปได้ว่า การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจโดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไทลื้อสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่นำเสนอ เป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพ ช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

เพื่อความเข้าใจที่สูงขึ้น เป็นการปลูกฝังการอ่านเพื่อความเข้าใจ ฝึกความสามารถในการอ่านและความเชื่อมั่นให้กับนักเรียน ส่งผลถึงพัฒนาการด้านความรู้ และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนเห็นคุณค่า เกิดความรัก ห่วงแหน และภาคภูมิใจในวัฒนธรรมประเพณีของท้องถิ่น มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์และเผยแพร่สู่สากลต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไท่ลื้อ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

1.1 ในการนำเนื้อหาท้องถิ่นมาใช้ ครูผู้สอนควรมีการสำรวจความสนใจในเนื้อหาที่จะเรียนของนักเรียนก่อนแล้วจึงพิจารณาถึงความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำเนื้อหามาใช้ผ่านภาษาอังกฤษเพื่อจะทำให้ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้สูงสุด ทั้งจากบริบทในชั้นเรียนและสิ่งที่น่าสนใจใฝ่รู้ จากนั้นจึงกำหนดกรอบเนื้อหา รวมถึงความเชื่อมโยงระหว่างเนื้อหา เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ต่อเนื่องให้นักเรียนนำความรู้เดิมที่มีไปต่อเติมความรู้ใหม่ในเนื้อหาที่เรียนได้ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น หรืออาจเลือกเนื้อหาให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน เพื่อให้นักเรียนจะได้นำไปใช้ในชีวิตจริงได้

1.2 การนำเนื้อหาท้องถิ่นมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงความยากง่ายของระดับภาษา คำศัพท์ที่นำมาใช้ ให้เหมาะสมกับระดับสติปัญญาและความสามารถของนักเรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนและไม่เกิดความท้อแท้

1.3 การจัดการเรียนรู้ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ครูควรใช้วิธีการสอนและกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อตอบสนองความต้องการของนักเรียนแต่ละกลุ่ม ใช้เวลาให้เหมาะสมกับกิจกรรม การทำกิจกรรมกลุ่มควรกระจายความรู้จากบุคคลที่มีความสามารถมากกว่าไปยังบุคคลที่มีความสามารถน้อยกว่า ซึ่งในการจับกลุ่มส่วนใหญ่ นักเรียนที่มีความสามารถใกล้เคียงกันมักจะจับกลุ่มกันเอง ทำให้ผู้เรียนที่เหลือไม่สามารถเรียนรู้ได้มากขึ้น เนื่องจากในกลุ่มมีความสามารถใกล้เคียงกัน ฉะนั้นในการแบ่งกลุ่มครูควรหาวิธีการที่จะละนักเรียนที่มีความสามารถเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อนปะปนกันไป

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้มุ่งเน้นไปที่การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพียงอย่างเดียว ควรมีการส่งเสริมให้พัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านอื่นๆ ควบคู่กันไปด้วย เช่น การพัฒนาทักษะการฟัง-พูด เป็นต้น

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ระหว่างการใช้เนื้อหาท้องถิ่นกับสื่อการสอนรูปแบบอื่นๆ หรือนำเนื้อหาท้องถิ่นไปประยุกต์ใช้ในรูปแบบนวัตกรรมอื่นๆ เพื่อใช้ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

2.3 ควรมีการนำเอาเนื้อหาท้องถิ่นไปใช้ในการจัดการเรียนรู้กับรายวิชาอื่นเพื่อส่งเสริมและปลูกฝังให้เห็นคุณค่าและความสำคัญของท้องถิ่น

2.4 เนื้อหาท้องถิ่นสามารถนำมาปรับเป็นหลักสูตรท้องถิ่นเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและเป็นหลักสูตรท้องถิ่นในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ ได้